

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

06 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de către inculpatul Moldovanu Victor Valerii și avocatul său, Tcacenco Liuba, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui,

Moldovanu Victor Valerii, născut la 10 aprilie 1989, originar și domiciliat r-l Ungheni s. Buzduganii de Jos.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 21.01.2013 pînă la 12.06.2013

2. în instanța de apel din 02.07.2013 pînă la 06.11.2013

3. în instanța de recurs din 11.02.2014 pînă la 06.05.2014

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat respingerea recursului.

Inculpatul, Victor Moldovanu, care a solicitat admiterea recursului.

Avocatul, Liuba Tcacenco, care a solicitat admiterea recursului.

Succesorul părții vătămate, Tatiana Fanariuc, care a solicitat respingerea recursului.

Avocatul, Stanislav Ciobanu, care a solicitat respingerea recursului.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 12 iunie 2013, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Moldovanu V.V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată i-a fost suspendată pe un termen de probă de 4 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, cu încasarea de la Moldovanu V.V. în beneficiul cet. Fanariuc Tatiana a prejudiciului moral în mărime de 15.000 lei, în partea prejudiciului material acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței, Moldovanu V.V. la 20 august 2011, în jurul orei 01.09, conducînd motocicleta de model MT-9, fără număr de înmatriculare și fără permis de

conducere, la intersecția str. Națională cu strada V.Alecsandri din or. Ungheni, avînd ca pasager pe cet. Fanariuc Andrei Anatoli care nu avea cască de protecție pe cap, manifestînd împrudență exprimată prin încredere exagerată în sine, dîndu-și seama că acțiunile sale ar putea provoca consecințe social periculoase, dar fiind predominant de ideea nechibzuită că ele vor putea fi evitate, contrar prevederilor cap.11 pct. 3) din Regulamentul Circulației Rutiere, prin care participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic și să nu-i expună pericolului, totodată încălcînd și cerințele pct. 10) subpct. 1 și 2 lit.a), b), pct. 11) lit. c) al Regulamentului, deasemenea a încălcat și pct. 45 subpct. 1) lit. a), b), c), d) și subpct. 2) din același Regulament, care obligă pe persoana ce conduce un vehicul să posedे cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posedе dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, mai mult de atît, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posedе și, la cererea lucrătorului de poliție, este obligat să înmîneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus și certificatul de înmatriculare a vehiculului, eliberat pe numele acestuia în modul stabilit, ori certificatul de înmatriculare a vehiculului însoțit de un alt document ce atestă dreptul la utilizarea lui. Mai este obligat să poarte pe cap cască de protecție prinsă cu cataramă în timpul deplasării pe motocicletă și să se asigure că pasagerii care au procedat la fel, de asemenea să conducă în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori, starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului, particularitățile încărcăturii și situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Astfel, manifestînd o sineîncredere în sine exagerată, dexteritate în conducere și în nemijlocita apropiere a intersecției str. Națională cu strada V.Alecsandri din or. Ungheni a efectuat cu motocicletă o manevră periculoasă de depășire a automobilului de model „Volkswagen Transpo” cu n/î FL AI 070 condus de către Ciolacu Pantelei Nicolae, care se afla la manevra de trecere de pe str. Națională spre str. V.Alecsandri și care regulamentar a semnalizat intenția manevrei sale, la care Moldovanu V.V. nu a reacționat, și prin aceasta a încălcat flagrant subpct.1 pct. 39) din Regulament, care prescrie „Înainte... reîncolonării sau alte schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță...”, încălcînd și pct. 51 lit. b) din același Regulament prin care se indică, că înaintea depășirii, conducătorul vehiculului trebuie să se asigure: că cel care îl precedă pe aceeași bandă nu a semnalizat intenția de a depăși sau intenția de a preselecta spre stînga, astfel ieșind la depășire periculoasă în intersecție nu s-a isprăvit cu conducerea motocicletei și s-a tamponat cu roata din față în bordura trotuarului str. V.Alecsandri, apoi prin răsturnare a fost proiectat într-un panou electric fixat pe peretele restaurantului „Prut”. În timpul

răsturnării motocicletei, pasagerul Fanariuc A.A., care nu avea cască de protecție pe cap, a fost aruncat de pe motocicletă și proiectat cu capul în jos pe trotuar, în rezultatul acestui fapt a primit conform raportului de expertiză medico-legale nr. 103/1568 din 26.10.2011-14.12.2011, leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a decedat și care sînt în legătură directă cu cauza decesului.

Astfel, acțiunile lui Moldovanu V.V. au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod Penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport.*

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Moldovanu V.V. recunoscut vinovat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, să fie condamnat la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, invocînd aplicarea eronată a prevederilor art. 90 Cod penal, ignorînd gravitatea infracțiunii comise, consecințele, personalitatea inculpatului, acțiunile acestuia după comiterea infracțiunii, inculpatul fiind angajatul MAI.

3.1 Sentința a fost contestată și de către succesorul părții vătămate Fanariuc Tatiana, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Moldovanu V.V. să-i fie stabilită o pedeapsă privativă de libertate și cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 300.000 lei și material în mărime de 23.000 lei, invocînd ignorarea criteriilor prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, iar micșorarea sumei prejudiciului moral de la 300.000 lei la 15.000 lei o constituie nejustificată, luînd în considerație suferințele psihice cauzate, consecințele survenite, atitudinea indiferentă a inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2013 au fost admise apelurile declarate, casată sentința parțial, inclusiv din alte motive decît cele invocate, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Moldovanu V.V. s-a constatat vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu numirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial cu încasarea de la Moldovanu V.V. în beneficiul succesorului părții vătămatei Fanariuc T. prejudiciului material în mărime de 27.000 lei și prejudiciului moral în mărime de 50.000 lei.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond la judecarea cauzei prezente nu a ținut cont de Recomandarea CSJ RM nr.29 "Privind judecarea cauzelor penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364/1 CPP), deoarece nu a aplicat prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel a conchis că pedeapsa închisorii numită inculpatului cu suspendarea condiționată a pedepsei nu este în corespundere cu normele legale, în latura dată fiind temeuri de intervenire din partea instanței de apel, mai ales că inculpatul inițial nu a recunoscut vinovăția în cele comise, a ascuns faptul că s-a aflat la volanul motocicletei, nu a încercat și nu a recuperat succesoriului victimei prejudiciul cauzat prin infracțiune.

La părerea instanței de apel pedeapsa lui Moldovanu V.V. este individualizată contrar prevederilor legale enunțate, deoarece este inadecvată și inechitabilă în raport cu gravitatea și consecințele infracțiunii comise, soldate cu decesul victimei.

Instanța de apel a constatat că, deși, inculpatul în cadrul judecării cauzei a recunoscut vina sa și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale, totodată nu a luat careva măsuri privind repararea benevolă a pagubei pricinuite în urma acțiunilor sale infracționale, comportamentul chiar postinfracțional al vinovatului nu a fost îndreptat spre restabilirea măcar pe cât posibilă a situației care a existat pînă la săvîrșirea infracțiunii și spre înlăturarea benevolă a consecințelor ei.

Instanța de apel a menționat și faptul că prezența pretențiilor succesoriului victimei accentuează suferințele suportate în urma decesului fiului, mai ales că urmărirea pală a decurs un termen destul de mare.

La fel instanța de apel a apreciat că suma de 15.000 lei încasată de instanța de fond în compensarea prejudiciului moral este mică în raport cu suferințele suportate de succesoriul victimei în urma decesului copilului și nu aduce satisfacție pentru prejudiciul moral cauzat, ținînd cont de faptul că urmare a vinovăției imprudente a inculpatului au fost cauzate suferințe de nedescris și ireparabile, fiind lezate sentimentele de afecțiune, prejudiciul moral fiind evident și care necesită recuperare, evaluat la părerea instanței de apel la suma de 50.000 lei.

La fel, instanța de apel a constat că în ședința instanței de apel în latura prejudiciului material succesoriul victimei a adus dovezi privind suportarea cheltuielilor legate de înmormîntarea victimei în sumă totală de 27.000 lei, care nu este o sumă exagerată, astfel temeiul și mărimea pagubei materiale solicitate de succesoriul victimei a fost dovedit în cadrul ședinței instanței de apel, cerințele succesoriului victimei fiind în corespundere cu normele legale prevăzute de art.219 Cod de procedură penală.

5. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, și apărătorul acestuia, Tcacenco Liuba, care inițial au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare sau remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată. Ulterior, prin supliment la recursul declarat, recurenții au modificat cerințele, solicitînd casarea deciziei în latura penală sau menținerea sentinței, invocînd faptul că instanța de apel la stabilirea pedepsei, excluzînd prevederile art. 90 Cod penal, nu a luat în considerație următoarele circumstanțe: infracțiunea este comisă din imprudență; inculpatul este pentru prima dată judecat,

este tînăr și poate fi corectat; este caracterizat pozitiv; pînă la arest a avut loc de muncă și de trai permanent; a fost restituit prejudiciul cauzat integral.

6. Verificînd hotărîrea recurată, prin prisma criticilor formulate de apărător și inculpat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul urmează a fi respins din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Recurenții consideră hotărîrea atacată neîntemeiată numai în partea stabilirii pedepsei, și anume excluderea eronată a prevederilor art. 90 Cod penal, astfel, în privința calificării acțiunilor inculpatului Diaconu V.T. în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, instanța de recurs nu se va expune.

Invocînd doctrina penală, Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau quantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

Conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate. Neglijarea unora din aceste criterii, la stabilirea pedepsei, constituie temei pentru casarea hotărîrii de către instanța ierarhic superioară în procedura prevăzută de legea procesual penală pentru căile de atac.

În acest context Colegiul constată corectitudinea concluziei instanței de apel la stabilirea pedepsei inculpatului de către instanța de fond, care nu a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei prevăzute în art.61 alin. (2) Cod penal, cît și nu a ținut cont și nu s-a condus de criteriile generale de individualizare a pedepsei stabilite în art.75 alin. (1) Cod penal, de scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, de circumstanțele reale ale cauzei și de persoana inculpatului, greșit apreciind că scopul pedepsei penale în cazul concret poate fi atins fără privare reală de libertate al inculpatului și numindu-i acestuia fără temei legal pedeapsa cu aplicarea art.90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă.

De asemenea, Colegiul remarcă faptul că instanța de apel a constatat corect precum instanța de fond, deși a examinat cauza penală prezentă în baza probelor

administrare în faza de urmărire penală, totodată nu a ținut cont de prevederile alin. (8) art.364¹ Cod de procedură penală, și nu a redus cu o treime pedeapsa numită inculpatului.

Sanctiunea art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 4 ani.

Astfel instanța de fond, deși a indicat în motivarea sentinței că ia în considerație prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, totodată contrar acestor prevederi a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privare de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 4 ani, deși limita pedepsei închisorii reduse cu o treime din maximum prevăzut de sancțiune de 7 ani constituie 4 ani și 8 luni, iar din minimumul prevăzut de 3 ani constituie 2 ani.

De asemenea, instanța de fond a considerat echitabilă stabilirea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare, însă cu suspendarea condiționată a acesteia pe un termen de probă în limita și restricțiile prevăzute de art.90 Cod penal.

În opinia instanței de recurs instanța de apel întemeiat a conchis că, pedeapsa închisorii numită inculpatului cu suspendarea condiționată a pedepsei nu este în corespundere cu normele legale, în latura dată fiind temeuri de intervenire din partea instanței de apel, mai ales că inculpatul inițial nu a recunoscut vinovăția în cele comise, a ascuns faptul că s-a aflat la volanul motocicletei, nu a încercat și nu a recuperat succesoriului victimei prejudiciul cauzat prin infracțiune, la etapă examinării în apel.

Astfel, Colegiul în acord cu instanța de apel a concluzionat că motivarea instanței de fond în ce privește necesitatea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei contravine materialelor cauzei, nefiind respectate criteriile de individualizare a pedepsei, luînd în vedere că, deși, inculpatul a comis fapta incriminată din imprudență, totodată a pus în pericol circulația rutieră, precum și viața și sănătatea participanților la trafic, urmările infracțiunii fiind deosebit de grave, soldate cu decesul unei persoane.

Instanța de apel în mod just a constatat că pedeapsa lui Moldovanu V.V. este individualizată contrar prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, deoarece este inadecvată și inequitabilă în raport cu gravitatea și consecințele infracțiunii comise, soldate cu decesul victimei, inculpatul prin infracțiunea săvârșită a atentat la una din valorile primordiale apărute de legea penală - viața persoanei. Astfel, în raport cu criteriile de individualizare a pedepsei, respectiv gradul de pericol social crescut al faptei săvârșite de inculpat, care chiar dacă se atribuie la categoria celor comise din imprudență, care face parte din categoria celor grave, a avut drept consecință decesul unei persoane, modul cum a fost comisă infracțiunea prin conducerea defectuoasă a mijlocului de transport, precum și de datele și elementele ce caracterizează persoana inculpatului, care inițial nu a contribuit la aflarea adevărului, fapt ce a dus la tergiversarea urmăririi penale, la fel nu a acordat sprijin succesoriului victimei,

pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei a considerat-o neadecvată.

Instanța de apel a constatat că, deși, inculpatul în cadrul judecării cauzei a recunoscut vina sa și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale, totodată nu a luat careva măsuri privind repararea benevolă a pagubei pricinuite în urma acțiunilor sale infracționale, comportamentul chiar postinfracțional al vinovatului nu a fost îndreptat spre restabilirea măcar pe cât posibilă a situației care a existat pînă la săvîrșirea infracțiunii și spre înlăturarea benevolă a consecințelor ei. Aici Colegiul remarcă faptul că, prejudiciul material și moral cauzat de către inculpat și stabilit de către instanța de apel în mărime de 27.000 lei și 50.000 lei a fost restituit succesorului părții vătămate abea la etapa examinării cauzei în instanța de recurs în scopul confirmării solicitării sale din recurs nu pentru că a conștientizat consecințele faptei sale.

Ținînd cont de cele enunțate mai sus, instanța de apel a considerat just că inculpatul nu a conștientizat faptele comise și pericolul social al faptei, în urma infracțiunii a decedat o persoană și inculpatul de fapt nu regretă fapta comisă, astfel se apreciază că pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei în temeiul art.90 Cod penal nu este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptelor comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, nu poate fi considerată adecvată și nu va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale.

În viziunea instanței de recurs, instanța de apel a conchis întemeiat că, corectarea inculpatului este posibilă numai în condițiile izolării de libertate.

La acest capitol, Colegiul reține că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blîndă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

În circumstanțele stabilite a cauzei penale instanța de recurs consideră că pedeapsa reală de privare de libertate, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, redusă cu o treime din limita maximă și stabilită la limita de 3 ani închisoare, este efectivă pentru reeducarea și corijarea celui vinovat, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii, iar privarea lui de dreptul de a conduce mijloacele de transport pentru 4 ani va preveni săvîrșirea de către vinovat noi fapte penale.

Totodată, Colegiul consideră necesar de evidențiat că, în art. 90 Cod penal sînt prevăzute condițiile pentru acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei,

și anume se prevede că instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana vinovatului și socotind necesar **poate** dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărîre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei constă în faptul că instanța de judecată, pronunță vinovatului o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență sau trimiterea condamnatului într-o unitate militară disciplinară, însă, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea (judecata) **poate** dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Astfel, Colegiul penal relevă că, îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege nu atrage obligativitatea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei, în același timp, această normă poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru a înlătura eroarea admisă la etapa anterioară.

Colegiul, notează că, potrivit art. 26 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probe cercetate în procedura judiciară respectivă.

Așa dar, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură de a înfăptui nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplină libertate de a o efectua în vederea realizării acestei operațiuni.

În prezenta cauză, se atestă că inculpatul a fost condamnat pentru săvîrșirea unei infracțiuni, care conform art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca gravă. În cazul în care persoanele adulte au săvîrșit infracțiuni grave Colegiul notează, că instanțele de judecată trebuie să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă, fapt prevăzut și în pct. 17 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM, nr. 8 din 11.11.2013, *cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*.

Concluziile instanței de apel de a exclude dispozițiile de aplicare a art. 90 Cod penal, Colegiul le consideră întemeiate, prin neatingerea scopului pedepsei penale.

În consecință, Colegiul constată că, circumstanțele menționate de recurent și anume: infracțiunea este comisă din imprudență; inculpatul este pentru prima dată judecat, este tînăr și poate fi corectat; este caracterizat pozitiv; pînă la arest a avut loc de muncă și de trai permanent; a fost restituit prejudiciul cauzat integral, pot fi puse la baza aplicării art. 90 Cod penal, însă nu sunt suficiente pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei.

În asemenea condiții Colegiul, consideră că, temeiurile la care se referă autorii recursului, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt ce determină incontestabil concluzia de respingere a recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii contestate.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Moldovanu Victor Valerii și avocatul său, Tcacenco Liuba, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui **Moldovanu Victor Valerii**, cu menținerea hotărîrii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată public la 03 iunie 2014, ora 09.50.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti